

Het kleine dennenboompje. Vanaf vier jaar.

Aan de buitenkant van een mooie stad, stonden er ook kleine en poevere huizen. "Ga, maar wat hout sprokkelen en zorg er voor, dat jullie voor de donker thuis zijn" vermaande moeder. De drie kinderen, twee grotere jongens en de jongste zus namen hun mandje en vertrokken. Veel mensen haalden een dennenboom in huis en versierden hem. "Daarvoor hebben onze ouders geen geld" klonk het spijtig. In het woud verzamelden ze takjes en zagen een klein dennenboompje. Niet groter dan hun kleine zus. "Konden we maar een dennenboom kopen" schreide het meisje. Plots stond het kleine dennenboompje naast hen. "Ik kom met jullie mee" sprak het boompje en liep hun voor. De kinderen waren blij en toch wat angstig, want een sprekende boom hadden ze nog nooit gehoord. Thuis gekomen zetten ze het boompje in een oude bloempot. Hun ouders waren er ook gelukkig mee. Het werd bedtijd. Midden in de nacht hoorden ze echter glas rinkelen. Vader keek vlug naar buiten en dacht dat er dieven waren. Hij riep "Kom eens kijken, het boompje blijft maar groeien en staat reeds in ons tuintje." Allemaal gingen ze naar beneden en zagen dat de dennenboom nog groter werd. "Het lijkt wel een sprookje" zei moeder zacht. "Dat is het ook" antwoordde vader, maar in deze koude nacht helpt geen vuur, want alle ramen zijn gebroken." "Kijk eens goed" sprak de dennenboom, "Ik ga naar het plein hierbij. Iedereen keek naar hun huisje, in alle vensters staken nu kleine ruitjes in verschillende kleuren. Het was als een sprookjeshuisje. Binnen was er nu een grote haard en ook hun mandjes waren zeer groot, gevuld met hout. In het stalletje stond er een schaaftank en timmergerief. "Ik ga wat houten diertjes zagen om aan de dennenboom te hangen" zei vader. Wat later hing de boom vol hondjes en poezen. "Ik hang er ook mijn zelfgemaakte lappenpopje aan" verklaarde het meisje fier.

Tot hun verbazing stond plots een fonkelde ster aan de top van de boom, gevolgd door heel veel kleinere sterretjes tussen de takken. "Dit moet ik melden aan de burgervader" verzekerde de man. Zo gebeurde het, dat de volgende dag alle kinderen een zeer grote kring vormden rond de dennenboom, arm en rijk, in een grote samenhangigheid. Op het einde klaptten alle kinderen in hun handen... en iedereen ontving een sterretje uit de dennenboom. Het lichtje bleef stralen, zoals de duizenden sterren aan de hemel. En de sterren, zij blijven pinkelen, kijk maar eens goed!...

Opgedragen aan Aurelie. Dochtertje van een vriendelijke bediende, bij de dienst Solidariteit voor het gezin. Driekoningen 06.01.2009.

Graag gedaan, Christiane Desitter. Sprookjesschrijfster. Onderscheiding uit Nederland. Oord en consult, met het sprookje De heks en de bezemsteel. Laureaat in de dichtkunst.